

Ghid privind utilizarea modelelor interne

Introducere

- 1.1. În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 din 24 noiembrie 2010 (denumit în continuare Regulamentul EIOPA)¹, EIOPA emite ghidul adresat autorităților de supraveghere și societăților de asigurare sau de reasigurare privind utilizarea modelelor interne, în conformitate cu Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Directiva Solvabilitate II)², în special articolele 112, 113, 115, 116, 120-126 și 231, astfel cum au fost elaborate ulterior de titlul I, capitolul VI și titlul II, capitolul II din Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/35 din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE (denumit în continuare Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35)³. Prezentul ghid ia, de asemenea, în considerare standardele tehnice de aplicare ale EIOPA privind procesul de aprobare a modelelor interne și procesul de a ajunge la o decizie comună pentru modelele interne de grup⁴.
- 1.2. Ghidul EIOPA privind utilizarea modelelor interne are scopul de a oferi îndrumări cu privire la ceea ce ar trebui să ia în considerare autoritățile de supraveghere și societățile de asigurare sau de reasigurare pentru a permite autorităților de supraveghere să aprobe și să continue să permită utilizarea unui model intern pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate și pentru a permite societăților de asigurare și de reasigurare să utilizeze un model intern pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate, în conformitate cu cerințele Directivei Solvabilitate II, astfel cum se specifică ulterior în Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35.
- 1.3. Ghidul urmărește, de asemenea, creșterea convergenței practicilor de supraveghere în ceea ce privește evaluarea modelelor interne. În cazul modelelor interne pentru grupuri, ar trebui să existe un nivel adecvat de comunicare între autoritățile de supraveghere din cadrul colegiilor, în special între autoritățile de supraveghere implicate.
- 1.4. Ghidul se adresează autorităților de supraveghere în temeiul Directivei Solvabilitate II.
- 1.5. Toate recomandările se aplică, cu excepția cazului în care este în mod explicit stabilit altfel, în cazul utilizării:
  - unui model intern, integral sau parțial, pentru care se solicită o decizie cu privire la utilizarea acestuia sau care este deja utilizat pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate a unei societăți de asigurare sau de reasigurare,

---

¹ JO L 331, 15.12.2010, p. 48–83

² JO L 335, 17.12.2009, p. 1-155

³ JO L 12, 17.01.2015, p. 1-797

⁴ <https://eiopa.europa.eu/Pages/Supervision/Insurance/draft-implementing-technical-standards-on-the-supervisory-approval-processes-for-solvency-ii.aspx>

- unui model intern pentru un grup, integral sau parțial, după cum este definit mai jos, pentru care se solicită o decizie cu privire la utilizarea acestuia sau care este deja utilizat pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate.

1.6. Prezentul ghid se aplică de la 1 aprilie 2015.

1.7. Pentru prezentul ghid sunt aplicabile următoarele definiții:

- *„Modelul (modele) intern(e) de grup (grupuri)”* ar trebui înțeles atât ca un model intern pentru care se solicită a fi utilizat numai la calcularea cerinței de capital de solvabilitate consolidate a grupului (în conformitate cu articolul 230 din Directiva Solvabilitate II), cât și ca un model intern pentru care se solicită a fi utilizat la calcularea cerinței de capital de solvabilitate consolidate a grupului și a cerinței de capital de solvabilitate pentru cel puțin o societate de asigurare afiliată inclusă în sfera de acoperire a acestui model intern pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate consolidate a grupului (denumit în ghid model intern de grup în temeiul articolului 231 din Directiva Solvabilitate II).
- Conceptul de *„complexitate a prognozei distribuției probabilităților”* este determinat, în principal, prin perspectiva a două dimensiuni: gradul de cunoaștere asociată a profilului de risc, după cum este reflectat în setul de evenimente care stau la baza prognozei distribuției probabilităților și capacitatea metodei de calcul alese de a transforma această informație într-o distribuție a valorilor monetare în funcție de modificările intervenite în fondurile proprii de bază. Conceptul de complexitate nu ar trebui redus la granularitatea reprezentării prognozei distribuției probabilităților, întrucât chiar și o prognoză sub forma unei funcții continue ar putea să nu fie complexă.
- *„Măsura de risc de referință”* ar trebui înțeleasă ca fiind valoarea la risc a fondurilor proprii de bază, cu un nivel de încredere de 99,5% pe o perioadă de un an, astfel cum se prevede la articolul 101 alineatul (3) din Directiva Solvabilitate II.
- *„Formulele analitice apropiate”* ar trebui înțelese ca fiind formule matematice directe care fac legătura între măsura de risc aleasă de societate și măsura de referință definită mai sus.
- *„ $t=0$ ”* ar trebui înțeles ca fiind data la care calcularea cerinței de capital de solvabilitate este efectuată de societate cu propriul model intern.
- *„ $t=1$ ”* ar trebui înțeles ca fiind un an după data la care calcularea cerinței de capital de solvabilitate este efectuată de societate cu propriul model intern.

Capitolul 1: Cererea

Recomandarea 1 - Procesul de analizare prealabilă

1.8. Autoritățile de supraveghere ar trebui să ia în considerare cerința privind procesul de analizare prealabilă, în scopul de a-și forma un punct de vedere despre cât de pregătită este o societate de asigurare sau de reasigurare pentru a depune o cerere de utilizare a unui model intern pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate conform Directivei Solvabilitate II și pentru a îndeplini cerințele privind modelele interne prevăzute în Directiva Solvabilitate II.

Recomandarea 2 - Informațiile care trebuie prezentate într-o cerere de utilizare a modelelor interne de grup în temeiul articolului 231 din Directiva Solvabilitate II

1.9. În cazul unei cereri de utilizare a modelului intern de grup, în temeiul articolului 231 din Directiva Solvabilitate II, solicitantul trebuie să includă, pentru fiecare societate afiliată care solicită utilizarea modelului intern de grup pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate, informațiile prevăzute la articolul 2 din standardul tehnic de aplicare al EIOPA privind procesele de aprobare a modelelor interne, care sunt specifice pentru această societate afiliată, cu excepția cazului în care aceste informații sunt deja incluse în documentele prezentate de către societatea de asigurare sau de reasigurare participativă.

1.10. Solicitantul ar trebui să explice, de asemenea, pentru fiecare societate afiliată inclusă în cererea de utilizare a modelului intern de grup pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate, în ce măsură elaborarea, utilizarea sau validarea componentelor modelului intern de grup, care sunt necesare pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate a societății afiliate, sunt efectuate de o altă societate afiliată în cadrul grupului.

Recomandarea 3 - Solicitarea de informații suplimentare în cazul unei cereri de utilizare a modelelor interne de grup

1.11. În cazul unei cereri de utilizare a modelului intern de grup, solicitarea de informații suplimentare de la o societate afiliată de către autoritățile de supraveghere implicate, astfel cum sunt definite la articolul 343 alineatul (2) din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35 care supraveghează această societate, ar trebui să fie în primul rând adresată supraveghetorului coordonator. Supraveghetorul coordonator ar trebui apoi să transmită cererea societății afiliate sau să pună la dispoziția autorității de supraveghere implicate solicitante informațiile cu documentele relevante, dacă acestea au fost deja furnizate supraveghetorului coordonator.

1.12. În cazul unei cereri de utilizare a modelului intern de grup în temeiul articolului 231 din Directiva Solvabilitate II, autoritățile de supraveghere interesate, în sensul articolului 347 alineatul (3) din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35 ar trebui să poată solicita direct informații suplimentare din partea societății afiliate pe care o supraveghează, în scopul de a evalua conformitatea modelului intern de grup cu cerințele referitoare la modelele interne în ceea ce

privește cerința de capital de solvabilitate a acestei societăți afiliate. În acest caz, autoritatea de supraveghere interesată ar trebui să informeze de îndată supraveghetorul coordonator cu privire la o astfel de solicitare de informații.

Recomandarea 4 - Intenția de a extinde sfera de acoperire a cererii de utilizare a modelelor interne de grup

- 1.13. În cazul unei cereri de utilizare a modelului intern de grup, ca parte a justificării sferei de acoperire a modelului intern descris la articolul 343 alineatul (5) sau la articolul 347 alineatul (6) din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35, solicitantul ar trebui să descrie în cerere intenția, dacă este cazul, de a extinde sfera de acoperire a modelului intern în viitor, pentru a include, în vederea calculării cerinței de capital de solvabilitate la nivel de grup, alte societăți afiliate din sfera de aplicare a supravegherii la nivel de grup, dar care nu sunt incluse, prin cererea curentă, în sfera de acoperire a modelului intern pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate la nivel de grup.
- 1.14. În cazul unei cereri de utilizare a modelului intern de grup în temeiul articolului 231 din Directiva Solvabilitate II, ca parte a justificării sferei de acoperire a modelului intern, solicitantul ar trebui să descrie, de asemenea, intenția, dacă este cazul, de a extinde în viitor sfera de acoperire a modelului intern pentru a include calcularea cerinței de capital de solvabilitate a societăților afiliate care nu sunt incluse în sfera de acoperire a cererii curente pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate cu modelul intern de grup.

Recomandarea 5 - Specificațiile tehnice în cazul unei cereri de utilizare a modelelor interne de grup în temeiul articolului 231 din Directiva Solvabilitate II

- 1.15. În cazul unei cereri de utilizare a modelului intern de grup în temeiul articolului 231 din Directiva Solvabilitate II, solicitantul ar trebui să menționeze în mod explicit în cerere în ce măsură specificațiile tehnice ale modelului intern de grup pot fi diferite, atunci când modelul intern este utilizat pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate la nivel de grup și pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate a societăților afiliate, inclusiv:
- a) tratamentul tranzacțiilor intragrup pentru calcularea atât a cerinței de capital de solvabilitate a societăților afiliate, cât și, după caz, a cerinței de capital de solvabilitate la nivel de grup;
  - b) lista parametrilor din modelul intern care pot fi stabiliți în mod diferit pentru diferite calculări efectuate cu modelul intern de grup, în vederea calculării cerinței de capital de solvabilitate la nivel de grup și calculării cerinței individuale de capital de solvabilitate; și
  - c) descrierea riscurilor specifice grupului, relevante pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate la nivel de grup.

Capitolul 2: Modificările modelului

Recomandarea 6 – Sfera de acoperire a politicii privind modificările modelului

- 1.16. Societatea de asigurare sau de reasigurare, la stabilirea politicii de modificare a modelului, ar trebui să se asigure că această politică acoperă toate sursele relevante de modificare care ar avea un impact asupra cerinței sale de capital de solvabilitate și cel puțin modificările referitoare la:
- a) sistemul de guvernanță al societății;
  - b) nivelul de conformitate a societății cu cerințele privind utilizarea modelului intern;
  - c) caracterul adecvat al specificațiilor tehnice ale modelului intern al societății;
  - d) profilul de risc al societății.
- 1.17. Societatea ar trebui să se asigure, de asemenea, că politica de modificare a modelului:
- a) specifică situațiile în care o modificare a modelului intern este considerată majoră sau minoră și în care o combinație de modificări minore este considerată o modificare majoră,
  - b) stabilește cerințele de guvernanță în ceea ce privește modificările aduse modelului intern, inclusiv aprobarea internă, comunicarea internă, documentarea și validarea modificărilor.
- 1.18. Societatea de asigurare și de reasigurare nu ar trebui să considere includerea de noi elemente, cum ar fi includerea unor riscuri suplimentare sau unități operaționale, ca fiind modificări aduse modelului intern în conformitate cu politica de modificare a modelului intern. Includerea de noi elemente în modelul intern ar trebui să fie supusă aprobării de către autoritățile de supraveghere, urmând procedura descrisă la articolul 7 din standardul tehnic de aplicare privind procesele de aprobare pentru modelele interne.
- 1.19. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să ia în considerare actualizarea parametrilor modelului intern ca o potențială sursă de modificări ale modelului intern.

Recomandarea 7 – Definirea unei modificări majore

- 1.20. În timp ce impactul cantitativ al unei modificări a modelului asupra cerinței de capital de solvabilitate sau asupra componentelor individuale ale cerinței de capital de solvabilitate poate fi unul dintre indicatorii pe care societatea de asigurare sau de reasigurare decide să îl utilizeze pentru a identifica modificările majore, societatea ar trebui să elaboreze și să utilizeze un număr de alți indicatori-cheie calitativi și cantitativi pentru a defini o modificare majoră.

Recomandarea 8 - Raportarea modificărilor minore și majore ca o combinație de modificări minore

- 1.21. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să raporteze modificările minore ale modelului intern către autoritățile de supraveghere trimestrial sau mai frecvent, dacă este cazul. Modificările minore ale modelului intern ar trebui să fie comunicate într-un raport concis, care ar trebui să descrie atât impacturile cantitative, cât și calitative ale modificărilor și efectele cumulative aproximative cantitative și calitative ale modificărilor asupra modelului intern aprobat.
- 1.22. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să utilizeze cel mai recent model intern aprobat de către autoritățile de supraveghere ca referință pentru a evalua dacă o combinație de modificări minore este considerată ca o modificare majoră, cu excepția cazului în care s-a convenit altfel cu autoritățile de supraveghere.

Recomandarea 9 - Politica de modificare a modelului pentru modelele interne de grup în temeiul articolului 231 din Directiva Solvabilitate II

- 1.23. În cazul modelului intern de grup în temeiul articolului 231 din Directiva Solvabilitate II, societatea participativă și societățile afiliate care solicită utilizarea modelului intern de grup pentru a calcula cerința individuală de capital de solvabilitate ar trebui să elaboreze o politică de modificare a modelului.
- 1.24. Societatea participativă și societățile afiliate, care solicită utilizarea modelului intern de grup pentru a calcula cerința individuală de capital de solvabilitate, ar trebui să se asigure că politica de modificare a modelului include o specificație a modificărilor majore și minore în ceea ce privește grupul, precum și a fiecăreia dintre societățile afiliate incluse în cerere, care solicită să utilizeze modelul intern de grup pentru a calcula cerința individuală de capital de solvabilitate.
- 1.25. Societatea participativă și societățile afiliate, care solicită utilizarea modelului intern de grup pentru a calcula cerința individuală de capital de solvabilitate, ar trebui să se asigure că o modificare care este majoră pentru o societate afiliată inclusă în cerere este clasificată ca modificare majoră în cadrul politicii.

Recomandarea 10 - Extinderea utilizării și extinderea sferei de acoperire a modelelor interne de grup în temeiul articolului 231 din Directiva Solvabilitate II

- 1.26. Următoarele extinderi ale modelului intern de grup ar trebui să fie prezentate de solicitant supraveghetorului coordonator, urmând același proces ca pentru o modificare majoră a modelului intern, în conformitate cu articolul 7 din standardul tehnic de aplicare al EIOPA privind procesele de aprobare a modelului intern:
  - a) extinderea pentru a calcula cerința de capital de solvabilitate a unei societăți afiliate incluse în prezent în sfera de acoperire a modelului intern de grup pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate la

- nivel de grup, dar care în prezent nu utilizează modelul intern de grup pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate;
- b) extinderea pentru a cuprinde noi elemente la nivel de grup; și
  - c) extinderea pentru a cuprinde noi elemente la nivelul unei societăți afiliate care utilizează în prezent modelul intern de grup pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate, inclusiv extinderea referitoare la elementele deja utilizate la nivel de grup sau la nivelul altor societăți afiliate.

Capitolul 3: Testul de utilizare

Recomandarea 11 – Stimularea îmbunătățirii calității modelului intern

1.27. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să se asigure că modelul intern este utilizat în procesele sistemului de management al riscului și în procesul decizional într-o manieră care să creeze o motivare pentru îmbunătățirea calității modelului intern.

Recomandarea 12 - Testul de utilizare și modificările modelului intern

- 1.28. În procesul de îmbunătățire a calității modelului intern, atunci când o modificare majoră este aprobată intern de organul administrativ, de conducere sau de control, societatea de asigurare și de reasigurare ar trebui să poată demonstra conformitatea cu testul de utilizare luând în considerare:
- a) diferitele componente ale testului de utilizare;
  - b) diferitele utilizări în sistemul de guvernanță.
- 1.29. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să monitorizeze și să poată demonstra că există un decalaj adecvat de timp între identificarea faptului că este necesară o modificare a modelului intern și efectuarea modificării. În cazul unei cereri privind o modificare majoră în cursul perioadei de aprobare, societatea de asigurare și de reasigurare ar trebui să se asigure că utilizarea modelului intern în procesul decizional este adecvată.

Recomandarea 13 – Nivelul de înțelegere a modelului intern

- 1.30. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să ia în considerare abordări diferite pentru a asigura un nivel de înțelegere a modelului intern de către organul administrativ, de conducere sau de control și de către utilizatorii relevanți ai modelului intern, în scopul adoptării deciziilor.
- 1.31. În scopul evaluării nivelului de înțelegere a modelului intern, autoritățile de supraveghere ar trebui să ia în considerare organizarea de interviuri cu persoanele din cadrul organului administrativ, de conducere sau de control și cu persoanele care conduc efectiv societatea de asigurare sau de reasigurare.
- 1.32. Autoritățile de supraveghere ar trebui, de asemenea, să ia în considerare posibilitatea examinării documentației aferente proceselor verbale ale ședințelor de consiliu sau ale factorilor decizionali corespunzători, pentru a evalua cât de

pregătită este societatea de asigurare sau de reasigurare să respecte cerințele privind testul de utilizare.

Recomandarea 14 – Susținerea procesului decizional

- 1.33. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să se asigure și să fie în măsură să demonstreze că modelul intern este utilizat pentru adoptarea deciziilor.
- 1.34. În special, atunci când se calculează cerința de capital de solvabilitate noțională pentru fondurile dedicate, societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să respecte articolul 81 din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35 și să explice modul în care asigură convergența între aceste date de ieșire, în conformitate cu articolul 223 din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35.

Recomandarea 15 - Specificitățile testului de utilizare pentru modelele interne de grup în temeiul articolului 231 din Directiva Solvabilitate II

- 1.35. Societatea participativă și societățile afiliate, care solicită utilizarea modelului intern de grup în temeiul articolului 231 din Directiva Solvabilitate II, pentru a calcula cerința individuală de capital de solvabilitate, ar trebui să coopereze pentru a se asigura că elaborarea modelului intern este convergentă cu activitatea. Acestea ar trebui să furnizeze dovezi că guvernanta privind modelul intern prevede că:
  - a) cerința individuală de capital de solvabilitate este calculată cu frecvența prevăzută la articolul 102 din Directiva Solvabilitate II și ori de câte ori este necesar pentru procesul decizional;
  - b) ele pot propune modificări ale modelului intern de grup, în special pentru componentele care sunt semnificative pentru ele sau ca urmare a unei modificări în profilul de risc și ținând seama de mediul în care societatea își desfășoară activitatea;
  - c) societățile afiliate dovedesc un nivel adecvat de înțelegere a modelului intern, pentru componentele modelului intern care acoperă riscurile societății respective.
- 1.36. Societățile de asigurare sau de reasigurare, care solicită utilizarea modelului intern de grup pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate, ar trebui să se asigure că elaborarea modelului intern este adecvată pentru activitate și pentru sistemul de management al riscului, inclusiv rezultatele obținute la nivelul grupului și la nivelul societății afiliate, care sunt destul de granulare pentru ca modelul intern de grup să poată avea un rol suficient în procesele decizionale.

Capitolul 4: Stabilirea ipotezelor și raționamentul calificat

Recomandarea 16 - Gradul de semnificație în stabilirea ipotezelor

- 1.37. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să stabilească ipoteze și să aplice raționamentul calificat, în special ținând cont de gradul de semnificație a

impactului utilizării de ipoteze cu privire la următoarele recomandări privind stabilirea ipotezelor și raționamentul calificat.

- 1.38. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să evalueze gradul de semnificație luând în considerare atât indicatorii cantitativi, cât și calitativi și luând în considerare condițiile de daună maximă. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să evalueze în ansamblu indicatorii luați în considerare.

Recomandarea 17 - Guvernanța stabilirii de ipoteze

- 1.39. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să se asigure că toate procesele de stabilire a ipotezelor și, în special, aplicarea raționamentului calificat urmează un proces validat și documentat.
- 1.40. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să se asigure că ipotezele sunt generate și utilizate în mod consecvent de-a lungul timpului și în cadrul societății de asigurare sau de reasigurare și că sunt adecvate pentru utilizarea preconizată.
- 1.41. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să aprobe ipotezele la niveluri ierarhice superioare adecvate, în funcție de gradul de semnificație a acestora, pentru cele mai multe ipoteze semnificative până la și incluzând organul administrativ, de conducere sau de control.

Recomandarea 18 - Comunicarea și incertitudinea în stabilirea ipotezelor

- 1.42. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să se asigure că procesele referitoare la ipoteze, în special cele privind aplicarea raționamentului calificat în alegerea acestor ipoteze, au drept scop minimizarea riscului de înțelegere eronată sau de comunicare defectuoasă între diferitele funcții implicate în stabilirea lor.
- 1.43. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să stabilească un proces de feedback formal și documentat între emitenții și utilizatorii elementelor semnificative ale raționamentului calificat și ai ipotezelor rezultate.
- 1.44. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să asigure transparența în ceea ce privește incertitudinea ipotezelor și modificările asociate rezultatelor finale.

Recomandarea 19 - Documentarea stabilirii ipotezelor

- 1.45. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să documenteze procesul de stabilire a ipotezelor și, în special, aplicarea raționamentului calificat, în așa fel încât procesul să fie transparent.
- 1.46. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să includă în documentație ipotezele rezultate și gradul de semnificație, experții implicați, utilizarea preconizată și perioada de valabilitate.
- 1.47. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să includă și raționamentul în favoarea opiniei, inclusiv baza de informații utilizată, la nivelul de detaliu necesar pentru a garanta transparența atât a ipotezelor, cât și a procesului și a

criteriilor de adoptare a deciziilor, utilizate pentru stabilirea ipotezelor și omiterea altor variante.

- 1.48. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să se asigure că utilizatorii ipotezelor semnificative primesc informații scrise clare și complete despre aceste ipoteze.

Recomandarea 20 - Validarea stabilirii ipotezelor

- 1.49. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să se asigure că se efectuează validarea procesului de stabilire a ipotezelor și a aplicării raționamentului calificat.
- 1.50. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să se asigure că procesele și instrumentele de stabilire a ipotezelor și, în special, aplicarea raționamentului calificat sunt documentate.
- 1.51. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să urmărească modificările ipotezelor semnificative, ca răspuns la noile informații, să analizeze și să explice aceste modificări, precum și abaterile situațiilor reale de la ipotezele semnificative.
- 1.52. Societatea de asigurare sau de reasigurare, în cazul în care este fezabil și adecvat, ar trebui să utilizeze alte instrumente de validare, precum testele de stres sau de senzitivitate.
- 1.53. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să revizuiască ipotezele stabilite, bazându-se pe expertiza independentă internă sau externă.
- 1.54. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să detecteze apariția unor circumstanțe în care ipotezele ar putea fi considerate false.

Capitolul 5: Convergența metodologică

Recomandarea 21 – Punctele de verificare a convergenței

- 1.55. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să asigure convergența între metodele utilizate pentru calcularea prognozei distribuției probabilităților și metodele utilizate pentru evaluarea activelor și obligațiilor din bilanțul pentru solvabilitate.
- 1.56. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să verifice convergența în următoarele etape de calculare a prognozei distribuției probabilităților, în cazul în care acestea sunt relevante pentru componenta modelului avută în vedere:
- a) convergența trecerii de la evaluarea activelor și obligațiilor din bilanțul pentru solvabilitate la modelul intern pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate;
  - b) convergența evaluării activelor și obligațiilor din modelul intern, la data evaluării, cu evaluarea activelor și obligațiilor din bilanțul pentru solvabilitate;

- c) convergența proiecției factorilor de risc și a impactului lor asupra valorilor monetare prognozate cu ipotezele privitoare la acești factori de risc, utilizate pentru evaluarea activelor și obligațiilor din bilanțul pentru solvabilitate;
- d) convergența reevaluării activelor și obligațiilor de la sfârșitul perioadei cu evaluarea activelor și obligațiilor din bilanțul pentru solvabilitate;

Recomandarea 22 – Aspecte legate de convergență

1.57. Societatea de asigurare sau de reasigurare, atunci când evaluează convergența, ar trebui să ia în considerare cel puțin următoarele aspecte:

- a) convergența tehnicilor actuariale și statistice aplicate la evaluarea activelor și obligațiilor din bilanțul pentru solvabilitate și la calcularea prognozei distribuției probabilităților;
- b) convergența datelor și a parametrilor utilizați ca date de intrare pentru calculările respective;
- c) convergența ipotezelor care stau la baza calculărilor respective, în special a ipotezelor privind opțiunile contractuale și garanțiile financiare, acțiunile de management viitoare și beneficiile discreționare viitoare estimate.

Recomandarea 23 – Evaluarea convergenței

1.58. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să realizeze evaluări periodice ale convergenței pe bază cantitativă, ori de câte ori este posibil și proporțional.

1.59. Societatea de asigurare sau de reasigurare, pentru evaluarea convergenței, ar trebui:

- a) să identifice și să documenteze abaterile între calcularea prognozei distribuției probabilității și evaluarea activelor și obligațiilor din bilanțul pentru solvabilitate;
- b) să evalueze impactul abaterilor, atât în izolare, cât și în combinație;
- c) să justifice faptul că abaterile nu au drept rezultat o contradicție între calcularea prognozei distribuției probabilității și evaluarea activelor și obligațiilor din bilanțul pentru solvabilitate.

Capitolul 6: Prognoza distribuției probabilităților

Orientarea 24 – Nivelul de cunoaștere a profilului de risc

1.60. Pentru a se asigura că setul de evenimente ale prognozei distribuției probabilităților care stă la baza modelului intern este exhaustiv, societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să instituie procese care să îi permită să mențină cunoștințe suficiente și actualizate asupra profilului de risc.

1.61. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui, în mod special, să urmărească să cunoască permanent factorii de risc și alți factori care explică

evoluția variabilelor care stau la baza prognozei distribuției probabilităților, astfel încât prognoza distribuției probabilităților să poată reflecta toate caracteristicile relevante ale profilului de risc.

Recomandarea 25 – Complexitatea prognozei distribuției probabilităților

- 1.62. În evaluarea gradului de adecvare a tehnicilor actuariale și statistice utilizate pentru calcularea prognozei distribuției probabilităților (articolul 229 din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35), societatea de asigurare și de reasigurare ar trebui să ia în considerare capacitatea tehnicilor de a procesa cunoștințele privind profilul de risc ca un criteriu important.
- 1.63. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să aleagă tehnici care generează o prognoză a distribuției probabilității care este suficient de complexă pentru a capta toate caracteristicile relevante ale profilului de risc (articolul 229 litera (e) din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35) și pentru a sprijini procesul decizional (articolul 226 din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35).
- 1.64. Societatea de asigurare sau de reasigurare, în conformitate cu articolul 229 litera (g) din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35 și ca parte a acestei evaluări metodologice, ar trebui să ia în considerare fiabilitatea cuantilelor extreme care rezultă din prognoza distribuției probabilităților.

Recomandarea 26 – Evaluarea complexității prognozei distribuției probabilităților

- 1.65. Pentru a-și forma un punct de vedere în conformitate cu recomandarea 25, autoritățile de supraveghere ar trebui să ia în considerare cel puțin:
  - a) profilul de risc al societății și în ce măsură acesta este reflectat de către prognoza distribuției probabilității;
  - b) progresele actuale în domeniul științei actuariale și practicile din piață general acceptate (articolul 229 litera (a) din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35);
  - c) în ceea ce privește nivelul de complexitate al prognozei distribuției probabilităților, măsurile pe care societatea de asigurare sau de reasigurare le adoptă pentru asigurarea conformității cu cerințele privind fiecare dintre testele de utilizare a modelului intern și cu standardele menționate la articolele 120-126 din Directiva Solvabilitate II;
  - d) pentru un anumit risc avut în vedere, modul în care tehnicile alese și prognoza distribuției probabilităților obținută de societatea de asigurare sau de reasigurare, interacționează cu alte riscuri incluse în sfera de acoperire a modelului intern în ceea ce privește complexitatea prognozei distribuției probabilităților (articolul 232 din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35);
  - e) natura, amploarea și complexitatea riscurilor avute în vedere, în conformitate cu articolul 29 alineatul (3) din Directiva Solvabilitate II.

Recomandarea 27 – Gradul de complexitate a prognozei distribuției probabilităților

- 1.66. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să se asigure că efortul de a genera o prognoză a distribuției probabilității complexă nu afectează fiabilitatea estimării cuantilelor extreme care rezultă din prognoza distribuției probabilităților.
- 1.67. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să nu introducă neîntemeiat în prognoza distribuției probabilității o complexitate care nu reflectă ceea ce se cunoaște inițial despre profilul de risc (vezi, de asemenea, recomandarea 24).
- 1.68. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să se asigure că metodologia aplicată pentru creșterea gradului de complexitate a prognozei distribuției probabilităților respectă standardele de calitate statistice privind metodele, ipotezele și datele (articolele 229, 230 și 231 din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35). Atunci când aceste tehnici implică aplicarea raționamentului calificat, societatea ar trebui să ia în considerare recomandările relevante privind stabilirea ipotezelor și raționamentul calificat.

Capitolul 7: Calibrare - aproximări

Recomandarea 28 - Cunoașterea aproximărilor în condiții de daună majoră

- 1.69. Atunci când o societate utilizează aproximări în loc de a utiliza direct măsura de risc de referință, societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să testeze și să documenteze fiabilitatea rezultatelor acestor aproximări de-a lungul timpului și în condiții de daună maximă, în funcție de profilul său de risc.
- 1.70. În special, în cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare utilizează formule analitice apropiate pentru a recalibra cerința de capital de la măsura de risc internă la cea de referință, societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să demonstreze că ipotezele care stau la baza formulelor sunt realiste și sunt valabile în condiții de daună maximă.

Recomandarea 29 – Utilizarea altei variabile suport

- 1.71. Societatea de asigurare sau de reasigurare, în cazul în care utilizează variația unei variabile suport diferite de fondurile proprii de bază pentru a obține valoarea fondurilor proprii de bază pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate, ar trebui să demonstreze că:
  - a) poate reconcilia diferența dintre fondurile proprii de bază și variabila suport utilizată la $t=0$;
  - b) înțelege diferența dintre fondurile proprii de bază și variabila suport utilizată în toate situațiile până la și inclusiv $t=1$, în special în condiții de daună maximă, în funcție de profilul de risc al societății.

Recomandarea 30 - Acțiunile de management în cazul în care se utilizează o perioadă de timp mai lungă de un an

1.72. În cazul în care societatea de asigurare sau de reasigurare alege în modelul său intern o perioadă de timp mai lungă de un an, societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să ia în considerare acțiunile de management în contextul calculării cerinței de capital de solvabilitate și ar trebui să se asigure că astfel de acțiuni de management au efecte asupra bilanțului pentru solvabilitate între $t=0$ și $t=1$.

Capitolul 8: Atribuirea profiturilor și a pierderilor

Recomandarea 31 – Definirea profiturilor și a pierderilor

1.73. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să ia în considerare profiturile și pierderile ca modificări pe parcursul perioadei relevante ale:

- a) fondurilor proprii de bază; sau
- b) altor valori monetare utilizate în modelul intern pentru a determina modificările fondurilor proprii de bază, precum modificarea reală a resurselor de capital economic.

Atribuirea profiturilor și a pierderilor ar trebui în acest scop să excludă modificările care pot fi atribuite atragerii de fonduri proprii suplimentare, rambursării sau răscumpărării acestor fonduri și distribuirii fondurilor proprii.

1.74. Atunci când utilizează o altă variabilă decât fondurile proprii de bază în modelul său intern, societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să utilizeze această variabilă în scopul atribuirii profiturilor și pierderilor.

1.75. Societatea ar trebui să identifice prin atribuirea profiturilor și a pierderilor modul în care modificările factorilor generatori au legătură cu evoluția variabilei care stă la baza prognozei distribuției probabilităților.

Capitolul 9: Validarea

Recomandarea 32 – Politica de validare și raportul de validare

1.76. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să stabilească, să implementeze și să mențină o politică scrisă de validare, care precizează cel puțin:

- a) procesele, metodele și instrumentele utilizate pentru validarea modelului intern și utilizările acestora;
- b) frecvența validării periodice pentru fiecare componentă a modelului intern și situațiile care determină validarea suplimentară;
- c) persoanele responsabile pentru fiecare sarcină de validare; și
- d) procedura care trebuie urmată în cazul în care procesul de validare a modelului identifică probleme privind fiabilitatea modelului intern și procesul decizional de soluționare a acestor probleme.

- 1.77. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să documenteze, într-un raport de validare, rezultatele validării, precum și concluziile și consecințele care decurg din analiza validării.
- 1.78. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să includă în această validare referințe privitoare la seturile de date de validare menționate în recomandarea 42, precum și aprobarea principalilor participanți la procesul de validare.

Recomandarea 33 – Sfera de acoperire și scopul procesului de validare

- 1.79. Societatea de asigurare sau de reasigurare, atunci când specifică scopul validării, ar trebui să stabilească în mod clar scopul specific de validare pentru fiecare componentă a modelului intern.
- 1.80. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să acopere atât aspectele calitative, cât și pe cele cantitative ale modelului intern în sfera de acoperire a validării.
- 1.81. Societatea de asigurare sau de reasigurare, atunci când determină sfera de acoperire a validării, pe lângă luarea în considerare a validării diferitelor componente ale modelului intern, ar trebui să aibă în vedere și validarea acestuia în ansamblul său, în special în ceea ce privește caracterul adecvat al prognozei distribuției probabilităților, pentru a se asigura că nivelul capitalului de reglementare nu este semnificativ eronat.

Recomandarea 34 - Gradul de semnificație în validare

- 1.82. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să ia în considerare gradul de semnificație a componentei modelului intern care este în curs de validare, atunci când utilizează semnificația pentru a decide cu privire la intensitatea activităților de validare.
- 1.83. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să ia în considerare gradul de semnificație a componentelor modelului intern nu doar în mod izolat, ci, de asemenea, în combinație atunci când decide modul în care acestea ar trebui să fie validate în mod corespunzător.
- 1.84. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să ia în considerare testarea sensibilității atunci când determină gradul de semnificație în contextul validării.

Recomandarea 35 – Calitatea procesului de validare

- 1.85. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să stabilească toate limitările cunoscute ale procesului de validare actual.
- 1.86. În cazul în care există limitări pentru validarea unor componente care sunt incluse în procesul de validare, societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să cunoască acest lucru și să documenteze aceste limitări.

- 1.87. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să se asigure că evaluarea calității procesului de validare menționează explicit situațiile în care validarea este ineficientă.

Recomandarea 36 – Guvernanța procesului de validare

- 1.88. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să dispună de o guvernanță adecvată pentru comunicarea și raportarea internă a rezultatelor validării pe care o desfășoară.
- 1.89. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să își formeze și să comunice, la nivel intern, o opinie generală pe baza constatărilor procesului de validare.
- 1.90. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să definească în prealabil criteriile pentru a stabili dacă rezultatele sau o parte a rezultatelor validării este necesar să fie comunicate nivelurilor ierarhice superioare în cadrul acestei societăți.
- 1.91. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să definească în mod clar comunicarea către nivelurile ierarhice superioare, în așa fel încât procesul de validare să rămână independent de dezvoltarea și funcționarea modelului intern.

Recomandarea 37 – Funcțiile din cadrul procesului de validare

- 1.92. Dacă alte părți în afara funcției de managementul riscului contribuie la sarcini specifice în cadrul procesului de validare, societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să se asigure că funcția de managementul riscului își îndeplinește responsabilitatea generală, în conformitate cu articolul 44 din Directiva Solvabilitate II și articolul 269 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35, inclusiv responsabilitatea de a asigura îndeplinirea diverselor sarcini din cadrul procesului de validare.
- 1.93. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să explice în mod oficial atribuțiile fiecărei părți în procesul de validare definit.

Recomandarea 38 – Independența procesului de validare

- 1.94. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să demonstreze că funcția de managementul riscului în scopul de a testa obiectiv modelul intern, asigură un proces de validare independent de dezvoltare și funcționare a modelului. Funcția de managementul riscului din cadrul societății ar trebui să se asigure că sarcinile de validare sunt stabilite și îndeplinite într-un mod care creează și menține independența procesului de validare, în conformitate cu articolul 241 alineatul (2) din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35.
- 1.95. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să decidă cu privire la părțile care au atribuții în procesul de validare, ținând seama de natura, amploarea și complexitatea riscurilor cu care societatea se confruntă, funcțiile și

abilitățile persoanelor implicate și la modul în care se asigură independența procesului de validare.

Recomandarea 39 - Validarea aspectelor specifice ale modelelor interne de grup în temeiul articolului 231 din Directiva Solvabilitate II

- 1.96. Societatea participativă și societățile afiliate incluse în cererea privind utilizarea modelului intern de grup în temeiul articolului 231 din Directiva Solvabilitate II pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate, ar trebui să stabilească o politică unică de validare pentru a acoperi procesul de validare, atât la nivel de grup, cât și la nivel individual.
- 1.97. Societatea participativă și societățile afiliate ar trebui să elaboreze procesul de validare a modelului intern atât pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate consolidate la nivel de grup, cât și a cerinței de capital de solvabilitate a societăților afiliate incluse în cererea pentru utilizarea modelului intern de grup. Societatea participativă și societățile afiliate ar trebui să stabilească în mod explicit această considerație în politica de validare stabilită pentru modelul intern de grup.

Recomandarea 40 - Aplicarea instrumentelor de validare

- 1.98. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să ia în considerare utilizarea instrumentelor cantitative sau calitative de validare, în afara celor menționate la articolul 242 din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35.
- 1.99. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să înțeleagă instrumentele de validare pe care le utilizează și să aleagă setul adecvat de instrumente de validare pentru a asigura un proces eficient de validare. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să ia în considerare cel puțin următoarele caracteristici, atunci când selectează instrumentele de validare:
- a) caracteristicile și limitările instrumentelor de validare;
  - b) natura: instrumente de validare calitative, cantitative sau o combinație a ambelor caracteristici;
  - c) cunoașterea necesară: nivelul necesar de cunoștințe deținute de persoanele care realizează validarea;
  - d) informațiile necesare: eventualele restricții în ceea ce privește cantitatea sau tipul de informații disponibile pentru validarea externă comparativ cu validarea internă;
  - e) ciclul validării: instrumentele de validare relevante pentru fiecare ipoteză-cheie, utilizate în diferite stadii ale modelului intern, de la elaborare până la utilizare și funcționare.

1.100. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să documenteze în raportul de validare componentele modelului intern care sunt validate prin fiecare dintre instrumentele de validare utilizate și modul în care aceste instrumente de validare sunt adecvate pentru scopul respectiv, prin descrierea cel puțin a:

- a) gradului de semnificație a componentei modelului supuse validării;
- b) nivelului la care instrumentul este utilizat, de la riscuri individuale, blocuri de modelare, portofoliu, unitate operațională până la rezultatele agregate;
- c) scopului sarcinii de validare;
- d) rezultatelor așteptate ale validării.

Recomandarea 41 – Testele de stres și analizarea pe bază de scenarii

1.101. Societățile de asigurare sau de reasigurare ar trebui să utilizeze teste de stres și analizi pe bază de scenarii, ca parte a validării modelului intern.

1.102. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să se asigure că testele de stres și analizarea pe bază de scenarii pe care le utilizează acoperă riscurile relevante și sunt monitorizate în timp.

Recomandarea 42 – Seturile de date privind validarea

1.103. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să se asigure că datele selectate și raționamentul calificat utilizat în procesul de validare îi permit efectiv să valideze modelul intern într-o mare varietate de situații trecute sau potențiale.

Capitolul 10: Documentarea

Recomandarea 43 - Proceduri de control al documentării

1.104. Pentru a asigura calitatea continuă a documentării în conformitate cu articolul 243 alineatul (3) din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35, societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să dispună cel puțin de:

- a) o procedură de control eficientă pentru documentarea modelului intern;
- b) o procedură de control al versiunilor pentru documentarea modelului intern;
- c) un sistem clar de referință pentru documentarea modelului intern, care ar trebui să fie prevăzut într-o listă a documentației, după cum este solicitat de articolul 244 litera (a) din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35.

Recomandarea 44 - Documentarea metodologiilor

1.105. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să elaboreze o documentație suficient de detaliată pentru a demonstra înțelegerea în profunzime a metodologiilor și tehnicilor utilizate în modelul intern, care să includă cel puțin următoarele:

- a) ipotezele utilizate;
- b) aplicabilitatea acestor ipoteze, dat fiind profilul de risc al societății;
- c) deficiențele metodologiei sau ale tehnicilor.

1.106. Societatea de asigurare sau de reasigurare, atunci când documentează teoriile, ipotezele și bazele matematice și empirice care fundamentează metodologiile utilizate în modelul intern, în conformitate cu articolul 125 alineatul (3) din Directiva Solvabilitate II, ar trebui să includă, dacă sunt disponibile, etapele semnificative ale evoluției metodologiei, precum și alte metodologii care au fost luate în considerare dar care nu au fost ulterior utilizate de societatea de asigurare sau de reasigurare.

Recomandarea 45 – Situațiile în care modelul intern nu funcționează eficient

1.107. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să includă în documentația sa un rezumat general al deficiențelor semnificative ale modelului intern, consolidate într-un singur document, care să conțină cel puțin aspectele menționate la articolul 245 din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35.

Recomandarea 46 - Caracterul adecvat al documentației către destinatari

1.108. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să aibă în vedere documentarea modelului intern care constă în mai multe niveluri de documentare pentru modelul intern, în funcție de diferitele utilizări și de destinatarii avuți în vedere.

Recomandarea 47 - Manualele de utilizare sau descrierile proceselor

1.109. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să aibă elaborate, ca parte a documentației modelului intern, manuale de utilizare sau descrieri ale proceselor pentru funcționarea modelului intern, care ar trebui să fie suficient de detaliate pentru a-i permite unei terțe părți independente calificate să opereze și să ruleze modelul intern.

Recomandarea 48 – Documentarea rezultatelor modelului

1.110. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să păstreze, ca parte a documentației modelului intern, rezultatele modelului care sunt relevante pentru a satisface cerințele prevăzute la articolul 120 din Directiva Solvabilitate II.

Recomandarea 49 - Documentarea programului software și a platformelor de modelare

- 1.111. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui, în documentația sa, să furnizeze informații despre programul software, platformele de modelare și sistemele hardware utilizate în modelul intern.
- 1.112. Atunci când utilizează programele software, platformele de modelare și sistemele hardware, societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să ofere în documentație informații suficiente pentru a fi în măsură să evalueze și să justifice utilizarea lor, precum și să permită autorităților de supraveghere să evalueze caracterul lor adecvat.

Capitolul 11: Modelele și datele externe

Recomandarea 50 – Datele externe

- 1.113. Societatea de asigurare sau de reasigurare, dată fiind natura datelor externe, ar trebui să demonstreze un nivel adecvat de înțelegere a caracterului specific al datelor externe utilizate în modelul intern, inclusiv transformările semnificative, redimensionarea, caracterul temporar și alte tratamente aplicate datelor externe.
- 1.114. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui în special, cel puțin:
- a) să înțeleagă caracteristicile și limitările sau alte particularități speciale ale datelor externe;
  - b) să elaboreze procese pentru identificarea datelor externe care lipsesc, precum și a altor limitări;
  - c) să înțeleagă aproximările și procesările efectuate pentru datele care lipsesc sau datele externe care nu sunt fiabile;
  - d) să elaboreze procese pentru a rula controale privind convergența în timp util, inclusiv comparații cu alte surse relevante, în măsura în care datele sunt disponibile în mod rezonabil.

Recomandarea 51 – Înțelegerea modelului extern

- 1.115. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să demonstreze că toate părțile implicate în utilizarea modelului extern posedă o înțelegere suficient de profundă a componentelor relevante ale modelului extern, inclusiv a ipotezelor, aspectelor tehnice și operaționale.
- 1.116. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să acorde o atenție deosebită aspectelor modelului extern care sunt mai relevante pentru profilul său de risc.

Recomandarea 52 – Revizuirea alegerii modelului extern și a datelor externe

- 1.117. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să revizuiască periodic justificarea sa pentru selectarea unui anumit model extern sau a unui set de date externe.
- 1.118. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să se asigure că nu este prea dependentă de un singur furnizor și ar trebui să dispună de planuri pentru a minimiza impactul deficiențelor din activitatea furnizorului.
- 1.119. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să acorde atenție modului de actualizare a modelului extern sau a datelor, care îi permite să evalueze mai bine riscurile la care este expusă.

Recomandarea 53 – Integrarea modelelor externe în cadrul modelului intern

- 1.120. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să fie în măsură să demonstreze că abordarea pentru integrarea modelului extern în cadrul modelului intern este adecvată; inclusiv în ceea ce privește tehnicile, datele, parametrii, ipotezele selectate de societate și rezultatele modelului extern.

Recomandarea 54 - Validarea în contextul modelelor și datelor externe

- 1.121. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să realizeze propria validare a aspectelor modelului extern care sunt relevante pentru profilul său de risc și a procesului de integrare a modelului extern și a datelor externe în cadrul proceselor sale proprii și al modelului intern.
- 1.122. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să evalueze caracterul adecvat al selectării sau neselectării caracteristicilor sau opțiunilor disponibile pentru modelul extern.
- 1.123. Ca parte a propriei validări, societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să ia în considerare informațiile adecvate, în special analiza efectuată de furnizor sau de alți terți și atunci când face acest lucru, societatea de asigurare sau de reasigurare să se asigure cel puțin că:
- a) independența validării nu este compromisă;
  - b) respectă procesul de validare stabilit și prevăzut în mod clar în politica sa de validare;
  - c) sunt luate în considerare tendințele subiective, implicite sau explicite, din analiza efectuată de furnizor sau de alți terți.

Recomandarea 55 - Documentarea în cazul modelelor și datelor externe

- 1.124. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să se asigure că documentarea modelelor și datelor externe respectă standardele de documentare.

- 1.125. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să documenteze cel puțin următoarele:
- a) aspectele modelului extern și ale datelor externe, care sunt relevante pentru profilul său de risc;
  - b) integrarea modelului extern sau a datelor externe în procesele sale și în modelul intern propriu;
  - c) integrarea datelor, în special a datelor de intrare, în cazul modelului extern, sau a rezultatelor modelului extern în procesele sale și în modelul intern propriu;
  - d) datele externe utilizate în modelul intern, în ceea ce privește sursa și utilizarea lor.
- 1.126. În cazul în care, ca parte a documentării proprii, societatea de asigurare sau de reasigurare se bazează pe documentația elaborată de furnizorii și prestatorii de servicii, societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să se asigure că nu îi este compromisă capacitatea de a respecta standardele de documentare.

Recomandarea 56 - Răspunderea societății în contextul modelelor și datelor externe

- 1.127. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să își mențină responsabilitatea pentru respectarea obligațiilor sale legate de modelul intern propriu și pentru rolul modelului extern sau al datelor externe în modelul intern, precum și pentru celelalte cerințe.

Recomandarea 57 – Rolul furnizorilor de servicii atunci când societatea utilizează modele și date externe

- 1.128. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să pună în aplicare un acord de externalizare atunci când alege să nu opereze direct modelul extern.
- 1.129. În mod similar, societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să pună în aplicare un acord de externalizare atunci când alege să mandateze un furnizor de servicii să îndeplinească unele sarcini legate de datele externe.
- 1.130. Societatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui, atunci când încheie un acord de externalizare, să se conformeze cu cerințele de la articolul 49 din Directiva Solvabilitate II și articolul 274 din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35.

Capitolul 12: Modelele interne de grup - funcționarea colegiilor

Recomandarea 58 - Evaluarea sferei de acoperire a modelului intern

- 1.131. La evaluarea gradului de adecvare a sferei de acoperire a modelului intern, supraveghetorul coordonator, celelalte autorități de supraveghere implicate astfel cum sunt definite la articolul 343 alineatul (2) din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35 și alte autorități de supraveghere identificate de colegiu, în

conformitate cu articolul 344 alineatul (2) din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35 ar trebui să ia în considerare cel puțin:

- a) importanța societăților afiliate din cadrul grupului, în ceea ce privește profilul de risc al grupului;
- b) profilul de risc al societăților afiliate din cadrul grupului, comparativ cu profilul de risc al grupului în ansamblul său;
- c) dacă este cazul, un plan de tranziție al grupului pentru extinderea sferei de acoperire a modelului într-o etapă ulterioară și termenul prevăzut pentru realizarea acestei extinderi;
- d) caracterul adecvat al formulei standard sau a unui alt model intern aprobat sau în curs de aprobare pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate a societăților de asigurare sau de reasigurare afiliate, incluse în sfera de acoperire a modelului intern;
- e) caracterul adecvat al formulei standard sau al unui alt model intern aprobat sau în curs de aprobare pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate a societăților de asigurare sau de reasigurare afiliate din cadrul grupului, dar neincluse în sfera de acoperire a modelului intern de grup.

1.132. La evaluarea gradului de adecvare a excluderii societăților afiliate în cadrul grupului din domeniul de acoperire a modelului intern, autoritățile de supraveghere menționate la punctul anterior ar trebui să evalueze dacă excluderea societăților ar putea conduce la:

- a) alocarea neadecvată a fondurilor proprii, pe baza cerinței de capital de solvabilitate a societății individuale, mai degrabă decât pe contribuția la profilul de risc al grupului;
- b) inconsecvențe care decurg din utilizarea modelului intern pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate la nivel de grup și utilizarea de către societățile afiliate din cadrul grupului a formulei standard sau a unui model intern diferit, aprobat sau care face obiectul procesului de aprobare, pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate;
- c) puncte slabe ale sistemului de management al riscului la nivel de grup și la nivelul societăților afiliate, care decurg din sfera de acoperire limitată a modelului intern; sau
- d) o cerință inadecvată de capital de solvabilitate la nivel de grup comparativ cu profilul de risc al grupului.

Recomandarea 59 - Planul de lucru pentru modelul intern în procesul de evaluare și de aprobare a modelelor interne de grup

1.133. Supraveghetorul coordonator, în consultare cu celelalte autorități de supraveghere implicate, ar trebui să elaboreze un plan de lucru pentru modelul intern, precum și regulile de comunicare urmate de aceste autorități în timpul procesului de evaluare și aprobare a modelelor interne de grup.

- 1.134. Dacă este cazul, supraveghetorul coordonator , consultându-se cu celelalte autorități de supraveghere implicate, ar trebui să actualizeze planul de lucru.
- 1.135. În ceea ce privește evaluarea modelului intern, supraveghetorul coordonator ar trebui să se asigure că planul de lucru pentru modelul intern include calendarul de lucru, etapele principale și rezultatele pentru această evaluare. În cazul modelului intern de grup în conformitate cu articolul 231 din Directiva Solvabilitate II, supraveghetorul coordonator și celelalte autorități de supraveghere interesate ar trebui să ia în considerare includerea unor reguli specifice pentru ele în planul de lucru pentru modelul intern. Supraveghetorul coordonator ar trebui să se asigure cel puțin că planul de lucru:
- a) stabilește când și cum să consulte și să implice în evaluare celelalte autorități de supraveghere implicate menționate la articolul 343 alineatul (2) din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35;
  - b) stabilește când și cum să permită celorlalte autorități de supraveghere din cadrul colegiului supraveghetorilor, prevăzute la articolul 344 alineatul (2) din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35, să participe la evaluare;
  - c) identifică prioritățile evaluării, ținând seama de sfera de acoperire a modelului intern, de caracterul specific al societăților afiliate din cadrul grupului, de profilul de risc al grupului și al societăților afiliate din cadrul grupului și de informațiile disponibile și relevante referitoare la modelul intern;
  - d) stabilește când și cum să raporteze rezultatele evaluării efectuate de autoritățile de supraveghere implicate către celelalte autorități de supraveghere implicate.
- 1.136. În ceea ce privește decizia privind cererea de a utiliza un model intern de grup în temeiul articolului 231 din Directiva Solvabilitate II, supraveghetorul coordonator în consultare cu celelalte autorități de supraveghere interesate, ar trebui să se asigure că planul de lucru al modelului intern acoperă calendarul de lucru pentru toate etapele și rezultatele preconizate pentru a ajunge la o decizie comună, în conformitate cu standardul tehnic de aplicare EIOPA privind procesul de a ajunge la o decizie comună pentru modelele interne de grup.

Recomandarea 60 - Preocupări referitoare la proces

- 1.137. Ori de câte ori o autoritate de supraveghere implicată identifică un motiv serios de preocupare în legătură cu procesul de aprobare, aceasta ar trebui să informeze supraveghetorul coordonator și celelalte autorități implicate asupra preocupării, de îndată ce este posibil acest lucru.

Recomandarea 61 - Controale la sediu efectuate în comun în timpul evaluării modelelor interne de grup

- 1.138. Supraveghetorul coordonator și celelalte autorități de supraveghere implicate ar trebui să poată solicita și să discute când și cum să organizeze controale la sediu în comun pentru a verifica informațiile privind evaluarea modelului intern de grup, cu scopul de a asigura eficiența procesului.

- 1.139. Autoritățile de supraveghere care solicită un control la sediu în comun ar trebui să îl informeze pe supraveghetorul coordonator, indicând sfera de acoperire și scopul controlului, ținând seama de obiectivele controlului în raport cu evaluarea, astfel după cum este definit de către autoritățile de supraveghere implicate.
- 1.140. Supraveghetorul coordonator ar trebui apoi să notifice celelalte autorități de supraveghere implicate, EIOPA și, dacă este cazul, alți membri și participanți ai colegiului care pot fi afectați sau interesați de participare sau de rezultatul controlului la sediu în comun.
- 1.141. Odată identificate autoritățile de supraveghere competente care participă la controlul la sediu în comun, acestea ar trebui să discute și să ajungă la un acord cu privire la sfera de acoperire finală, scopul, structura și alocarea atribuțiilor pentru controlul la sediu în comun, precum și cu privire la cine conduce controlul.
- 1.142. Supraveghetorul coordonator ar trebui să fie informat cu privire la progresele și rezultatele controlului la sediu în comun.
- 1.143. Autoritatea de supraveghere care conduce controlul la sediu în comun, dacă este alta decât supraveghetorul coordonator, ar trebui să furnizeze documentația relevantă supraveghetorului coordonator. Supraveghetorul coordonator ar trebui să pună documentația relevantă la dispoziția celorlalte autorități de supraveghere implicate, celorlalte autorități de supraveghere care participă la controlul la sediu în comun și la dispoziția EIOPA. Supraveghetorul coordonator ar trebui să le comunice celorlalți membri ai colegiului și celorlalți participanți lista cu documentele relevante primite și să le pună la dispoziție documentele, la cererea lor expresă.
- 1.144. Pe baza unui raport în care se menționează principalele constatări ale controlului la sediu în comun, autoritatea de supraveghere care conduce controlul la sediu în comun ar trebui să discute cu autoritățile de supraveghere implicate rezultatele controlului la sediu în comun și acțiunile care se impun a fi efectuate.
- 1.145. Supraveghetorul coordonator ar trebui să îi informeze pe ceilalți membri ai colegiului asupra rezultatelor și măsurilor respective, ca parte a comunicării agreeate în cadrul colegiului.

Recomandarea 62 - Comunicarea evaluărilor modelelor interne de grup

- 1.146. Autoritățile de supraveghere implicate ar trebui să pună la dispoziția supraveghetorului coordonator și să dezbată cu acesta și cu celelalte autorități de supraveghere implicate principalele concluzii ale activității legate de controlul la sediu și de raportările periodice în ceea ce privește modelul intern.
- 1.147. Autoritățile de supraveghere implicate ar trebui să informeze supraveghetorul coordonator și celelalte autorități de supraveghere implicate asupra abordării adoptate în evaluarea elementelor modelului intern.

- 1.148. În cazul în care, ca rezultat al acestui schimb de informații, autoritățile de supraveghere implicate identifică diferențe substanțiale între abordările urmate, acestea ar trebui să discute și să ajungă la un acord asupra unui proces de elaborare a unor abordări convergente, în cazul în care consideră că această convergență este necesară.
- 1.149. Atunci când consideră necesar, autoritățile de supraveghere implicate ar trebui să ia în calcul punerea la dispoziția celorlalte autorități de supraveghere implicate a instrumentelor și tehnicilor pe care le utilizează pentru evaluarea elementelor modelului intern.

Recomandarea 63 - Implicarea autorităților de supraveghere din statele terțe în evaluarea modelelor interne de grup

- 1.150. Supraveghetorul coordonator și celelalte autorități de supraveghere implicate ar trebui să decidă dacă și care autorități de supraveghere din statele terțe ar trebui să fie consultate.
- 1.151. Înainte de consultarea autorității de supraveghere din statul terț, supraveghetorul coordonator, cu sprijinul celorlalte autorități de supraveghere implicate, ar trebui să ia măsurile necesare pentru a se asigura că dispozițiile legale privind confidențialitatea informațiilor pentru jurisdicția în care se află sediul autorității de supraveghere din statul terț sunt echivalente cu cerințele privind secretul profesional care rezultă din Directiva Solvabilitate II.

Recomandarea 64 - Evaluarea modificărilor majore în modelele interne de grup în temeiul articolului 231 din Directiva Solvabilitate II

- 1.152. În ceea ce privește evaluarea cererii de aprobare a unei modificări majore la un model intern de grup în temeiul articolului 231 din Directiva Solvabilitate II, supraveghetorul coordonator și celelalte autorități de supraveghere interesate ar trebui să decidă dacă să delege evaluarea modificărilor la nivelul unei societăți afiliate către autoritatea de supraveghere relevantă în cauză.

Norme de conformare și de raportare

- 1.153. Presentul document conține recomandări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul EIOPA. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul EIOPA, autoritățile competente și instituțiile financiare depun toate eforturile necesare pentru a respecta ghidurile și recomandările emise.
- 1.154. Autoritățile competente care respectă sau intenționează să respecte prezentul ghid ar trebui să-l integreze în mod adecvat în cadrul de reglementare sau de supraveghere.
- 1.155. Autoritățile competente transmit către EIOPA confirmarea respectării sau a intenției de a respecta prezentul ghid, expunând motivele nerespectării, în termen de două luni de la publicarea versiunilor traduse.
- 1.156. În absența unui răspuns până la expirarea acestui termen, se va considera că autoritățile competente nu respectă obligația de raportare și vor fi raportate ca atare.

Dispoziții finale referitoare la revizuire

1.157. Prezentul ghid face obiectul unei revizui de către EIOPA.